

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

19. Assumptus est in cœlum, & sedit à dextris Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

tam à Caluino quàm ab alijs hæreticis traditas,
vide in Promptuario nostro Catholico reuulsas
& repurgatas.

In festo
Ascens.
Domin.

19. *Assumptus est in celum, & sedet à dextris Dei.*

HANC Euangelij literam nouo quo-
dam & portentoso suo fermento Calui-
nus corrumpit. *Perinde (inquit) hoc est ac si
vocetur Dei vicarius, qui eius personam sustinet. Quare locum
cum aliquem imaginari non conuenit, quum metaphoricè
dextera secundam à Deo potestatem significet. Ad dexte-
ram quidem Dei sedere, ratione situs ex parte
Dei, non nisi metaphoricè dici, sanum, orthodo-
xum, ac receptum ab omnibus theologis est. Cæ-
terum in Christi sessione nullum locum imagi-
nari, nihil est aliud quàm Christi corpus in celo
negare, & articulū de Ascensione Domini è sym-
bolo eradere. Et sanè portenti instar est, Calui-
num Christo in cælis locum negare, qui localem
illam Christi in cælis præsentiam cum tota reli-
qua seclæ Sacramentaria, contra præsentiam ve-
ram ac realem corporis Christi in venerabili Eu-
charistia (quam à nobis localem poni stultissime
cauillantur) toties, tam constanter, tam fortiter
obicere & allegare solent. Carnem (inquit alibi
Caluinus) carnē esse oportet, spiritū spiritū: vnūquodque
quæ à Deo lege & conditione creatum est. Ea verò est carnis
conditio, vt vno certoque loco, vt sua dimensione, sua forma
constet. Ea conditione carnem induit Christus, cui, teste Au-
gustino, incorruptionem quidem & gloriam dedit, naturam
& veritatem non abstulit. Si vno certoque loco caro
consistit, & carnis naturam à sua carne glorifica-
ta Christus nō abstulit; quomodo à Christi cor-
pore in celo sedente, locum omnem tollat Cal-
ui.*

Aug. de
Symb.
lib. 1. c. 4.
& lib. 2.
cap. 7.

Caluinus
sibi con-
trarius.

Institut.
lib. 4. c. 17
num. 24.

uinus? Locum (inquit) aliquem imaginari non conuenit. Rursum cōtra Ubiquitarios disputans Calvinus ita scribit. *Aliqui corpus Christi infinitum esse confingunt, nec illo spatio contineri, sed implere cælum & terram instar diuinæ eius essentiæ: quod figmentum absurdius est quàm ut refutatione egeat.* Si absurdum est nulla refutatione dignum, Christi corpus in cælo nullo spatio contineri; absurdum quoque simile erit, omni illi locum negare, quod hic Calvinus facit. *Locum (inquit) aliquem imaginari non conuenit.* Adhuc semel Calvinus ad illa verba Pauli, *Qui ascendit super omnes cælos ut impleret omnia,* ita scribit: *Quum dicitur Christus in cælo esse, non sic accipere debemus quasi resideat inter sphaeras ut stellas numeret, sed illic cælum significat locum sphaeris omnibus superiorem, qui post resurrectionem filio Dei est destinatus: non quòd propriè locus sit extra mundum, sed quia de regno Dei loqui nisi more nostro non possumus.* Si ergo cælum quo Christus assumptus est, significat locum filio Dei destinatum, quare locum aliquem Christo in cælis negat? Nec eum à contradictione liberat, quod propriè locum in cælo esse negat, à nobis autem locum vocari quia more nostro de regno Dei loquimur. Ob hoc ipsum enim necesse est, corpori Christi in cælo aliquem locum imaginari, quia aliter loqui non possumus. Postremò quomodo Calvinus, Beza, & alij Sacramentarij, ex illis Petri verbis, *Quem oportet cælum suscipere usque in tempora restitutionis omnium,* concludunt *Christi corpus cælo contineri* (sicuti & loco ad Ephes. citato loquitur Calvinus) nec posse à cæli loco abesse, si nunc corpori Christi *aliquem locum in cælo imaginari* fas nō erit? Quis non videt manifestam esse tum contradictionem, tum etiam præsentis loci corruptelam? Cæterum Christus in cælo est secundum corpus suum

In 1. Cor.
11. ver. 24

In Com-
ment. ad
Ephes.
4. 10.

Act. 3. 21.

476 ANTID. EVAN. IN MARCICAP. 16.
suum naturale & glorificatum, non quidem in
loco qui continentia indigeat corporis cælestis,
quum extra & supra omnes cælos continentes
sit, nec etiam in loco generationis & corruptio-
nis, sicuti nostra corpora locantur & continentur,
sed est in certo loco iuxta naturalis sui corporis
dimensionem, sicuti & beatorum corpora in cælo
erunt extra mundialem hanc machinam simul
cum capite Christo, qui membra sua præcessit *ut*
Ioan. 14. pararet eis locum; & in domo Patris sui multas esse mansio-
nes, multa loca, affirmavit. Quare corpori Christi
in cælos assumpto locum aliqué imaginari adeo
conuenit; ut qui illi locum neget, tum varijs
Scripturis contradicat, tum verum & naturale
Christi corpus tollat, tum denique Vbiquitarię
& Eutychiangę heresi necessariò suffragetur. Sed
hoc stupore & vertigine iusto Dei iudicio fe-
riuntur, qui in diuinis Scripturis licenter versa-
ri, & omnia pro libito ac libidine propria effu-
tire volunt.

Antidotorum super Euange-
lium D. Marci
FINIS.
